

# לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו



סמוך לציון הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 119 |

פרשת משפטים תשפ"ג

## שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

### פרשת משפטים

ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי, והגישו אדניו אל האלהים וגו' ועבדו לעולם (כא, ה-ו). "את אדני" - זה השם יתברך. "את אשתי" - זה התורה (עי' קידושין ל' ע"ב). "ואת בני" - אלו המצות. "לא אצא חפשי" - אינני רוצה לבקש תירוצים ולומר אונס רחמנא פטריה, כי עם כל זאת לא אחפוץ את האונס ולא את הפטור. אז "הגישו אדניו אל האלהים" - יעזרו לו השם יתברך שיוכל לעבוד השם יתברך - "ועבדו לעולם".

(הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א - אמרות משה)

רק שבתו יתן ורפא ירפא (כא, יט). שמעתי מאבא מארי איש אלהים קדוש יאמר לו מ"ה ברוך מרדכי נ"ע: "רק שבתו יתן", קרי ביה שְׁבֹתוֹ יתן, כלומר שישבות שבת אחד כראוי, אזי ירפא ירפא - ירפאהו השי"ת את הגוף ואת הנפש מכל תחלואיה ומכאוביה, ודברי פי חכם חן ושפתים ישק.

(דברי שלום - קודינבונ)

זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו (כב, יט). הצדיק נקרא 'אלהים'. ו'בלתי לה' לבדו' ר"ל אף על פי שמותר להחניף לרבו כדי שילמדנו תורה, היינו בדברים, אבל ליפות מעשיו לזבח יצרו בשבילו אסור, רק בלתי לה' לבדו.

(הרה"ק רבי אשר מטסאלין זיע"א)

מלאתך ודמעך לא תאחר (כב, כח). "מלאתך" - הוא מה שלבך מתמלא להקדוש ברוך הוא. "ודמעך" - הם הדמעות שאתה שופך לפניו ית'. "לא תאחר" - זאלסטו זיי ניט פאר פרעמד'ן [-אל תעשה אותם עבור אחרים].

(הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א - אמרות משה)

מדבר שקר תרחק (כג, ז). שמעתי מהרה"ח רבי יצחק אייזיק אייזן ז"ל, שהרה"ק רבי אשר סטולניער זיע"ע בא אליו אחד מחסידיו ואמר לו: רצוני ושאיפתי להגיע לאמת. השיבו הר"א: דוד המלך ביקש 'דרך שקר הסר ממני', ואתה כבר מבקש דרך האמת?!

(מאקדים אתבונן)

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך וכו' (כה, כה). 'ועבדתם' פותח בלשון רבים, ומסיים הכל בלשון יחיד. ונוכל לומר, 'ועבדתם את ה' אלקיכם' - היינו חבורה שאוכלים ביחד ועובדים את ה' באכילה זו. אז 'וברך את לחמך ואת מימך' - כי ברוב כמה אנשים יכול להיות שקשה לו לאחד לאכול לחם, ואחד שקשה לו מים, ולזאת אמר 'וברך את לחמך' היינו היחיד שלא זיקק לו שום דבר. ולא עוד אלא ו'הסירותי מחלה מקרבך' - שאם ח"ו אחד מהם חולה תסיר הסעודה הזו החולשה ממנו ויהיה לו רפואה שלימה.

(הרה"ק רבי אשר מטסאלין זיע"א)

## קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

### בלי פניה

בשם רש"ק זצ"ל: קול ה' בהדר (תהלים כט, ד) - כשהוא קול ה', פירוש בלי פניה - הוא בהדר, הוא נאה.

(דברי אהרן)

### עיטורי קדוש

#### בלי פניות

אידי דעסקינן בענין עבודת ה' בלי פניות, נציין כמה פנינים בגנותן של הפניות. איתא בספר דברי שמואל להרה"ק מסלונים: יש אדם שעסק בחייו הרבה בתורה ותפלה, עד שאחרי אריכות ימיו ושנותיו יתמלא רוגז מדוע אינו מקבל כל שכר בגן עדן עבור זה. יענו לו בבית דין של מעלה: לך אל מי שלמדת והתפללת לפניו והוא יתן לך גן עדן. כי העיקר הוא נקודת האמת עד כמה הוא עושה בלתי לה' לבדו. על דרך זה כתב הרה"ק מהרי"א מקומרנא (היכל הברכה פי בחוקות): שמעתי ממו"ח הצדיק המפ"י מוהר"ר אברהם מרדכי צוק"ל מפינטשוב, שסיפר לי ששם מרן אלקי הבעש"ט זיע"ע, שפ"א ראה איש צדיק אחד ואמר שבעולם האמת משחקין מאיש זה, כי איש צדיק זה היה מפליא בצדקתו ובפרישותו והארות נפלאות, אבל נתערב בו כוונה שיזכה לרוח הקדוש ועיי' כוונה דקה זאת שלא לשם שמים הלכו מעשיו לעולם התמורות ושוחקין שם עליו, שעיי' דבר קטן כזה מפסיד מדרגתו בקדושה, עכ"ל.

#### 'הדור נאה'

השלימות בעבודת ה' היא כשהמצוות נעשות בלי שום פניות, בלתי לה' לבדו. והיינו מבלי מחשבה על תועלת מסוימת. כאשר מקיימים כך את המצוה היא מצוה נאה מאוד. ובה מברך רבינו את הפוסק 'קול ה' בהדר', כלומר כאשר קול האדם הוא רק 'קול ה' בלתי לה' לבדו, אזי הוא בהדר והוא נאה מאוד. 'הדר' זה אינו כלפי שמיא בלבד, אלא גם כלפי אינשו. והיינו שכאשר האדם עובד עבודתו עבודה תמה בלתי לה' לבדו ללא שום פניה, יש לכל מעשיו חן ויופי בעיני כל רואיו. וכפי שאמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א (אמרי פנחס שער תורת האדם אות מ"ב): "למה כל הדברים שהתינוק עושה יש לו חן והוא נאה ומתקבל על הכל? מפני שעושה בלי פניה. וכן אדם שעושה דבר בלי פניה, הוא נאה ומתקבל על הכל, אפילו שיעשה העוויות משונות". ובל תחשוב שמציאת חן בעיני הבריות דבר ריק הוא, שהלא אמרו חז"ל (סוכה מט): "כל אדם שיש עליו חן - בידוע שהוא ירא שמים".

בשמחה רבה הננו להודיע כי בעז"ה בשבת פרשת תרומה

תתקיים שבת התעלות מיוחדת ומרוממת

בצל קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין בעיירה לודמיר

במלאות שנה לפתיחת בית הכנסת אורחים לודמיר

והנוכת "בית רבינו", מבנה בית הכנסת והמקוה, סמוך לציון הקדוש

בראשות נכדו כ"ק מרן אדמו"ר מזוועהיל שליט"א

להרשמה ולפרטים נוספים ניתן לפנות למרכז לודמיר

02-543-56-60

## שבת ורוממתנו

בצל הקדוש של רבי שלמה מקארלין בראשות נכדו כ"ק אדמו"ר מזוועהיל שליט"א

פשת החיפה הסיני שנה לקניית המלון והנוכת 'בית רבינו'



# סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

## מפני מה נגנז רעיון העתקת הציון שבליזענסק לארץ הקודש?

תשובתו, כדרכו האופיינית - קצה, שגון, ובמילים בחדות: "גש אל ר' משה אדלר, האזן לסיפורו ותבין כבר את התשובה".  
הגאון החסיד רבי משה אדלר, רבה של שכונת 'שיכון הרבנים' בירושלים, היה נצר לשלשלת הייחוס של צדיקי בית לעלו בלדורוניהם, ומלבד זאת היה מצאצאי הרבי ר' אלימלך. חביב היה רבי משה על ה'בית ישראל', שנהג בו כבוד מופלג ואף הגיע לא פעם לבקרו בביתו.  
כשהגיע אליו החסיד עם דברי הרבי, נדרך רבי משה ועל פניו עלתה ארשת של יראת הרוממות.  
"סיפורי?!", תמה, "מכיר אני סיפורים רבים על הרבי ר' אלימלך, אולם אין בהם משהו שיכול לסייע לך בעניין זה".  
שוב אימץ ר' משה את זיכרונו, ולא העלה בזכרונו דבר. אך הנה רגע קודם שנפרדו השניים, ניתר הרב ממקומו.  
"נזכרתי בסיפור שאירע בעת האחרונה, בימי המלחמה", אמר בנהרה, "מי יודע, אולי לזה התכוון הרבי".  
וכך סיפר רבי משה: בעיר העתיקה בירושלים התגורר חסיד גור ישיש, ר' הירש-דוד שמו, זקן מופלג שעוד זכה להיות הימלמד דרדקי של האימרי אמת! מגור בהיותו ילד. על אף שעבר את שנת המאה לחייו, היה עדיין חד כתער ומלא בשמחת חיים, וכדי לסייעו ולסעדו התגורר עמו נכדו החורג, בחור ושמו מאיר פיינשטיין.  
יום אחד, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, נכנס הנכד מאיר פיינשטיין לכולל שבו שהה ר' הירש-דוד, ובפיו ידיעה מרעושה: העיתון דיווח כי הגרמנים פלשו לליזענסק הפולנית, ורבים מיהודי המקום התקבצו ליד קברו של רבי אלימלך, לבקש רחמים.  
הנאצים ימ'ש הבחינו בנהירה, וסברו שהיהודים מבקשים להטמין חפצים יקרי ערך בבית העלמין. על אתר פלשו לאוהל הקודש, ופקדו על היהודים לחפור בקבר, כדי לבדוק מה הסתירו שם. לא הועילו הסברים ותחנונים. באין ברירה עשו היהודים כפי שנצטוו ברתת ובפחד איום.  
ואז נתגלה מחזה שהפיל אימה על הכול: גופו הקדוש של הרבי ר' אלימלך נתגלה בשלמותו... זאת על אף שנסתלק יותר ממאה וחמישים שנה קודם לכן. גם הנאצים הרשעים נבהלו מן המחזה, ומיהרו לכסות את הקבר ולהסתלק מן המקום.  
סיפור זה עורר התרגשות עצומה בקרב כל כלי ישראל ובכללם תלמידי החכמים שבאותו כולל. אחד מהם הזכיר מה שמובא בספרים שצדיקים אחרי פטירתם נישאים לארץ ישראל, כשהוא מוסיף ותוהה כיצד זה נתגלה כי גופו הקדוש של רבי אלימלך שוכן עדיין באדמת פולין.

אחר הצהריים, כששב ר' הירש-דוד לכולל, הייתה נהרה שפוכה על פניו. הוא החל לשיר ולרקוד, ולפליאת חבריו סיפר: "בביתו נטלתי באקראי ספר, והיה זה 'אביר הרועים' המכיל את תולדות חייו של הרה"ק רבי אברהם מסוכוטשוב זיע"א האיבני נז"ר. והנה הספר נפתח לי בדיוק במקום שבו סופר - כי פעם ישב האיבני נז"ר עם תלמידיו בסעודת ל"ג בעומר, ואמר כי אף שיש צדיקים שגופם מועתק לאחר פטירתם לארץ ישראל, שונה מהם גופו הקדוש של רבי אלימלך מליזענסק, שגורו בחוץ לארץ מפני טעם שמור וכמוס הידוע ליחידים בלבד".  
הרב אדלר סיים לספר את סיפורו באוזני האיש, והשניים הנרגשים הבינו היטב למה התכוון הרבי 'בית ישראל' בדבריו.  
תתה היתה בפני החסיד תשובה נחרצת לשלילה, ובכך נגנז לו לעד רעיון העתקת הציון לארץ הקודש.  
(לדגל יומא דהילולא קדישא המיו של הרבי מגור ה'בית ישראל' זיע"א - ב' אדר. על פי ספר 'את אשר חווית', מאת א' מרגלית)



הרה"ק ה'בית ישראל' מגור זיע"א

הימים ימי השבר שאחר חורבן יהדות אירופה ומלחמת העולם השנייה. אט אט מתבהרת התמונה האיזומה, ומזדחלת ומתבהרת ההבנה הבלתי ניתנת לעיכול. ערים בהן שקקו חיים יהודיים תוססים עם רבבות תושבים יהודים, התרוקנו מיושביהן. קהילות מפוארות נכחדו. אדמו"רים קדושים נשרפו באש. בתי עלמין חרבו. ששה מיליוני נשמות צחות, הלכו ונתעלו על קידוש בוראם אוהבם.

היו הניצולים המעטים מנסים לשקם את חייהם יחד עם כל כלי ישראל בכל מקומות מושבותיהם.

אחד הניצולים מגיא המוות וההריגה, עלה לארץ וקבע את מושבו בירושלים. עד מהרה התנער הלה מהיגון העמוק שאפף אותו, ותחתי התבערה והתלהטה בו הגחלת החסידית כלפני ימי האימים. וביום מן הימים נעשה האיש חרד ודואג עד מאוד מן הסכנה האורבת לבתי העלמין היהודיים בערי אירופה, ובפרט נגעה דאגתו לבית העלמין שבליזענסק, שם נמצא ציונו של קודש הקדושים הרבי ר' אלימלך זיע"א.

בהיעדר עין יהודית - חשש החסיד - מי יודע מה עלולים הגויים המקומיים לעולל למקום הנשגב והמקודש.

איש עשייה ובעל מרץ היה החסיד, ועד מהרה גיבש תכנית, שעיקרה לא פחות מ... העלאת ארונו של הרבי ר' אלימלך לארץ ישראל!

פנה החסיד אל עסקנים ובעלי השפעה, וביקש את עזרתם בהגשמת הרעיון הכביר שהחל לקרום עור וגידים.

הדבר נודע לאדמו"ר רבי איציקל מפשעווראסק, שהיה מצאצאי הרבי ר' אלימלך, ועל אתר הבעי התנגדות נחרצת לעניין.

נסע מידוענו אל האדמו"ר, שטח לפניו את העובדות ותיאר את הסכנות האורבות לציון. הרהר הצדיק רגעים מספר, ואמר: "מוכן אני להסיר את התנגדותי, אך זאת בתנאי ששלושה מגדולי הדור יביעו אף הם את הסכמתם". שלושת הצדיקים אליהם שלח ר' איציקל את החסיד, היו: הרה"ק מסאטמר, הגאון מטשעביץ, והרבי מגור ה'בית ישראל', זכר צדיקים וקדושים לברכה.

החסיד הבווער לא ידע מנוחה. על אתר קם והחל במסעו. ראשית הגיע לזיליאמסבורג שבארצות הברית, למעון הרבי הקדוש רבי יואל מסאטמר זיע"א.

המתין החסיד ניצול המלחמה לתורו, ובהגיע זמנו נכנס אל הרבי ושטח את דבריו. והנה נלגד עיניו קרה לפתע דבר מוזר: עיניו של הרבי נעצמו והוא החל לנמנם.

בלית ברירה יצא האיש מן החדר, בעודו נוהר שלא להקיץ את הרבי ביציאתו. אולם כאשר יצא אותו חסיד מן החדר והבא אחריו נכנס, ניעור הרבי משנתו והמשיך בקבלת הקהל כאילו לא אירע דבר.

בראותו זאת ניסה האיש להיכנס שנית. אך גם הפעם נדרם הרבי למשמע שאלתו ושקע בשינה.

הבין החסיד כי הרבי מבקש להימנע מלשוחח עמו בעניין זה. אולם הוא לא התניא, ועדיין דבק ברעיון העתקת הקבר. חזר החסיד אפוא לארץ הקודש ופנה לביתו של הגאון מטשעביץ, רבי דב בעריש וידנפלד.

למשמע הצעתו נחרד הגאון. "היעלה על הדעת לטלטל את הגוף הקדוש?!", זעק בחרידה. "אומר לך רק את מה שכתוב בתורה: 'מי האיש הירא ורך הלבב, ילך וישוב לביתו'..."

כעת תלה החסיד את תקוותו בכתובת השלישית - מעונו של ה'בית ישראל' מגור.

בחיל וברעדה ניגש החסיד הנמרץ אל ה'בית ישראל' הקדוש. עיניו הקדושות והחודרות של הרבי, הקשיבו לשאלתו, ותיקפו ומיד באה

## החיים בלודמיר ילדי רבינו שלמה יחידת השבוע החיים בלודמיר בעבר ובהווה

**יחידה: איזו סגלה לרפואת הגוף והנפש לומדים מפוסק בפרשה?**  
הפתרון ליחידה מופיע בעלון זה.  
**כדי לענות על היחידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להפנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים. את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת תרומה הזוכה לפרשת בשלח: דודי גרטנהויז, גבעת זאב**

**אוצרות ומשגים**

**החדש רבי שלמה, ורק מאחר יותר נסע אל המגיד ממעזריטש. לאחר תקופה, ולאחר צפייה נרגשת, יצא רבי שלמה ועלה למעזריטש לפגש את המגיד. בהזדמנות התבטא עליו המגיד ברוב חבה והערצה בזה הלשון: "הוא איננו כמו אלו אשר כל מגמתם היא להשיג השגות ורוח הקדש בלבד... דער ליטוואק ציט צו די נקדה [האברך הליטאי הזה חותר לנקדה] - יראת שמים טהורה!"**

**מסע היסטורי וציון שנה לרכישת הבניין**

בימים אלו מציינים בהנהלת 'בית הכנסת אורחים - לודמיר' שנה תמימה למסע ההיסטורי של 'נאמני רבינו' בו התקבצו ובאו אנשי חיל נדיבי לב שנטלו חלק ושותפות בהקמת המפעלים הנאדרים בלודמיר, כאשר בסייעתא דשמיא גדולה שהיתה רצופה בגילויי השגחה פרטית מפעמיים - נרכש בסופו של התהליך בית המלון הגדול שבמרכז העיר והוסב למרכז לודמיר הגדול - 'בית הכנסת אורחים - לודמיר'.  
כעת שמחים העסקנים לבשר על מסע קודש ייחודי ללודמיר - שבת 'ורוממתנו', שמתקיים לרגל חנוכת הבית בבית המלון. ימי המסע הם: ערב שבת קודש פרשת תרומה הבעל"ט עד ליום ראשון שאחרי, כשאת המסע יפאר בהשתתפותו כבוד כ"ק האדמו"ר מזוועהה שליט"א. להלן פרטי המסע למתעניינים: מתאספים

בנתב"ג לביל ישישי פרשת תרומה, בשעה 19:30 בערב. המראה: 22:20. נחיתה: 02:00 לפנות בוקר בעיר קטוביץ. יציאה לכיוון גבול אוקראינה-פולין, מעבר הגבול דרך 'מעבר מדיקה'. משם ממשיכים ללודמיר עיר הקודש לשבות שבת מנוחה בצל רבינו. לרשות הנוסעים ישבת חדרים מאובזרים ונוחים, מקווה טהרה מהודר, בית המדרש, ואש"ל מלא כיד המלך.  
חזרה לארץ הקודש: אפשרות א' - במוצש"ק. אפשרות ב' - למחרת יום ראשון, לאחר מסע לצינוני הצדיקים בערים: דינוב, ליזענסק, לובלין, ואורקא, קוויניץ, גור. יציאה מגור בחצות ליל שני לעבר שדה התעופה. נחיתה בארץ הקודש: יום שני בשעה 10:00 בבוקר. לכל הפרטים ולהרשמה, חייגו למרכז לודמיר: 02-54-35-660